

IV. ЮВІЛЕЇ

ДЕКАНОВІ ГЕОГРАФІЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ ОЛІЙНИКУ ЯРОСЛАВА БОГДАНОВИЧУ – 65!

У 2017 р. виповнюється 65 років від дня народження декана географічного факультету Олійника Ярослава Богдановича – українського економіко-географа, Академіка НАПН України, Заслуженого діяча науки і техніки України, доктора економічних наук, професора кафедри економічної та соціальної географії Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

Народився 14 грудня 1952 р. у с. Купчинці Козівського району Тернопільської області. По закінченні Купчинецької середньої школи вступив на географічний факультет Київського державного університету імені Тараса Шевченка і закінчив його у 1975 р., отримавши фах "економіко-географ, викладач географії".

У 1975–1976 рр. працював учителем географії Катюжанської середньої школи Вишгородського району Київської області.

Закінчив аспірантуру Інституту географії АН України. Працював молодшим (із 1979 р.), науковим (із 1986 р.) співробітником відділу теоретичних проблем економічної географії Інституту географії АН України (нині сектор територіальної організації суспільства).

У 1982 р. в Інституті географії АН України захистив кандидатську дисертацію "Тваринницько-промисловий комплекс в зоні впливу великого міста і вдосконалення його територіальної організації" із спеціальності 11.00.02 "Економічна та соціальна географія" (науковий керівник – академік АН України М. М. Паламарчук).

Із 1988 р. – асистент, із 1989 р. – доцент, із 1998 р. – професор кафедри економічної та соціальної географії. У 1998–2015 рр. – завідувач кафедри економічної та соціальної географії. Із 1999 р. – декан географічного факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

У 1997 р. у Раді з вивчення продуктивних сил України НАН України захистив докторську дисертацію "Еколого-економічні проблеми територіальної організації виробництва і природокористування" із спеціальності 08.08.01 "Економіка природних ресурсів і природокористування" (науковий консультант – академік НААН України П. П. Борщевський).

У 1982–2014 рр. за сумісництвом працював на кафедрі розміщення продуктивних сил Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана.

Читає курси: "Основи суспільної географії", "Регіональна політика сталого розвитку в Україні", "Організація процесу наукової діяльності", "Розміщення продуктивних сил та регіональна економіка", "Географія агропромислових комплексів", "Історія і методологія суспільної географії", "Вступ до університетських студій", "Методологія та організація наукових досліджень з основами інтелектуальної власності".

Наукові інтереси: теоретико-методологічні проблеми суспільної географії, економіко-екологічні проблеми взаємодії суспільства і природи, територіальна й комплексно-пропорційна організація продовольчих комплексів, регіональна політика, геополітика.

Ініціатор створення спеціалізації із розміщення продуктивних сил та регіональної економіки, НДЛ регіональної економіки і політики.

Керівник національної школи економіко-географів України "Регіональні суспільно-географічні процеси", автор і співавтор понад 580-ти наукових праць, основні з яких: "Теорії розміщення продуктивних сил і регіональної економіки" (2001); "Київ як екологічна система: природа – людина – виробництво – екологія" (2001), "Адміністративно-територіальний устрій України. Проблемні питання та можливі шляхи вирішення" (2003); "Загальне землезнавство" (2003); "Природні та етнокультурні феномени України" (2003, 2008); "Країни Європейського Союзу" (2004); "Розміщення продуктивних сил і регіональна економіка" (2005); "Теоретичні основи туризмології" (2005); "Суспільно-географічні основи раціонального природокористування" (2006), "Географічні основи охорони навколишнього середовища" (2006), "Регіональна економіка" (2008), "Методологічні основи розвитку суспільної географії в Україні у ХХ столітті" (2011), "Теоретичні основи розміщення продуктивних сил і регіональної економіки" (2011), "Безпека життєдіяльності населення при екстремальних температурах за умов глобальних змін клімату" (2011); "Основи екології" (2012); "Суспільно-географічне дослідження туристичної інфраструктури Волинської області" (2014); "Сучасна суспільна географія України в персоналіях" (2017).

Ініціатор створення спеціалізації із розміщення продуктивних сил та регіональної економіки, де вперше в Україні ведеться підготовка менеджерів цього профілю. Організатор створення проблемної науково-дослідної лабораторії кафедри економічної та соціальної географії з регіональної економіки і політики. Значну увагу приділяє підготовці молодих спеціалістів – аспірантів і докторантів. Під його керівництвом захищено 11 докторських та 32 кандидатських дисертацій.

Голова журі Всеукраїнських та Київської міської олімпіад та турніру юних географів, екс-голова експертної ради ВАК України із географічних та геологічних наук, голова спеціалізованої вченої ради із захисту докторських дисертацій, голова асоціації деканів географічних і природничих факультетів ВНЗ України, Президент Українського географічного товариства, член Національного комітету географів України, відповідальний редактор журналів "Вісник Київського університету. Серія Географія" та "Економічна та соціальна географія", член редколегії наукових збірників: "Географія та туризм", "Екологічна ліга", "Географія і сучасність", "Український географічний журнал", "Винахідник України", "Екологічний вісник", "Регіон: стратегія та пріоритети", "Фізична географія та геоморфологія". Член на-

вчально-методичної ради СНД із класичної університетської освіти. Почесний професор Полтавського університету споживчої кооперації.

Член-кореспондент НАПН України (2002), академік НАПН України (2016), заслужений діяч науки і техніки України (2002).

Нагороджений: орденом "За заслуги" III ступеня (2009), Почесною грамотою Кабінету Міністрів України (2002), відзнакою вченої ради університету (2012), Почесною грамотою Міністерства екології та природних ресурсів України (2002), Почесною грамотою Міністерства освіти і науки України (2002), Почесною грамотою Міністерства культури і туризму України (2008), Почесною грамотою Академії педагогічних наук України (2008), Почесною грамотою Ректора університету (2002), нагрудними знаками "Відмінник освіти України" (2002); "Почесний працівник туризму України" (2002); "Почесний працівник гідрометслужби України" (2003), "Петро Могила" (2012), "К. Д. Ушинський" (2012).

За цикл робіт для вищої і середньої школи нагороджений Премією імені Тараса Шевченка Київського національного університету імені Тараса Шевченка (1999). Лауреат премії ім. В. І. Вернадського Української Екологічної Академії наук за значний внесок у дослідження екологічних проблем України та активну участь у пропаганді економічних знань (2002). Лауреат Премії імені Ярослава Мудрого за значний здобуток у галузі науки і техніки (2002).

ГРИНЕВЕЦЬКОМУ ВОЛОДИМИРУ ТРИФОНОВИЧУ – 85!

У 2017 р. виповнюється 85 років від дня народження Гриневецького Володимира Трифоновича – українського фізико-географа, ландшафтознавця, кандидата географічних наук.

Народився 20 червня 1932 р. у с. Березівці Бершадського району Вінницької області.

У 1958 р. закінчив географічний факультет Київського державного університету за спеціальністю "Фізична географія", у 1969 р. – аспірантуру.

Працював інженером, старшим інженером-ґрунтознавцем, головним інженером, у 1958–1966 рр. – начальником ґрунтознавчої експедиції географічного факультету НДС Київського університету.

1977–1980 рр. – старший науковий співробітник НДС географічного факультету.

1980–2012 рр. – старший науковий співробітник відділу ландшафтознавства Інституту географії НАН України.

У 1989 р. захистив кандидатську дисертацію "Ландшафтне обґрунтування комплексної меліорації земель" зі спеціальності 11.00.01 "Фізична географія, геофізика і геохімія ландшафтів (науковий керівник – чл.-кор. НАН України, д-р геогр. наук О. М. Маринич).

Автор понад 200 наукових праць, зокрема у співавторстві: "Стаціонарні геофізичні й геохімічні дослідження ландшафтів Київського Полісся" (1994), "Использование и охрана природной среды Среднего Приднепровья" (1986), "Конструктивно-географические основы рационального природопользования в Украинской ССР. Киевское Приднепровье" (1988) і 60-ти статей до енциклопедій.

Читав курси: "Загальне землезнавство", "Фізична географія України", "Географія ґрунтів СРСР".

Нагороджений Почесними грамотами Президії Географічного товариства СРСР, Президії НАН України та ЦК профспілки НАН України.

ЯЦЕНКУ БОРИСУ ПАВЛОВИЧУ – 75!

У 2017 р. виповнюється 75 років від дня народження Яценка Бориса Павловича – економіко-географа, країнознавця, доктора географічних наук, професора та засновника кафедри країнознавства та туризму Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

Народився 1 січня 1942 р. у с. Малий Вистороп Лебединського району Сумської області.

У 1963 р. закінчив Східний факультет Ленінградського державного університету за спеціальністю "Сходознавець-філолог" (японознавець).

1963–1967 рр. – аспірант географічного факультету Ленінградського університету.

У 1967 р. захистив кандидатську дисертацію "Північні райони Японії" за спеціальністю 11.00.02 "Економічна та соціальна географія (науковий керівник – д-р геогр. наук, проф. Н. В. Ніколаєва).

Із 1968 р. – молодший науковий співробітник Науково-організаційного відділу Всесоюзного центру рослинництва ім. М. І. Вавилова.

Із 1970 р. – старший викладач, із 1976 р. – доцент кафедри економічної географії Київського державного університету ім. Тараса Шевченка. Із 1991 р. – засновник та завідувач новоствореної кафедри країнознавства та туризму.

Із 1992 р. за сумісництвом працював також провідним науковим співробітником відділу Сучасного Сходу Інституту сходознавства Національної Академії наук України.

У 200 р. захистив докторську дисертацію "Структура господарства Японії" зі спеціальності 11.00.02 "Економічна та соціальна географія".

Читає курси: "Основи теорії географії світового господарства", "Політична географія", "Географія зовнішньоекономічної діяльності", "Політична географія і геополітика регіонів світу", "Країнознавство: основи теорії", "Теорія географічних місць", "Геополітика", країнознавчі курси із проблем господарства Японії та інших економічно розвинених країн.

Наукові інтереси: дослідження географії світового господарства, географії міжнародних економічних відносин, проблем політичної географії та геополітики. У країнознавстві – різноманітні аспекти японознавства, а також географії господарства інших економічно розвинених країн та країн Азії.

Автор близько 300 наукових робіт, зокрема 35 монографій, автор "Опыт рыночных отношений в Японии" (1992), "Політична географія" (2005), "Структура господарства Японії" (2006), "Політична географія і геополітика" (2007), "Країнознавство: основи теорії" (2009) та співавтор "Економічна географія зарубіжних країн", у 3-х т. (1975, 1978, 1981), "Економічна і соціальна географія світу" (1997, 1998, 2000, 2004, 2006), "Економіка зарубіжних країн" (1997, 2007), "Світова економіка" (2000, 2007), "Довідковий Атлас світу" (2010), "Економічна і соціальна географія світу" (підручник для середньої школи) – 2013 р., "Географічне країнознавство" (колективна монографія) – 2016 р.

Стажування в XXI ст.: у Токійському університеті (2001, грант Japan Foundation); стажування в Гарвардському університеті (США) – 2015 р.

Участь у Міжнародних конференціях у XXI ст.: 33-й Міжнародний географічний конгрес (Пекін, 2016); міжнародні конференції Міжнародного географічного союзу та Географічного союзу Європи: Кіото (2013), Краків (2014), Будапешт (2015), Брюссель (2017).

Нагороджений почесними грамотами Міністерства освіти і науки та Міністерства економіки України, знаком "Почесний працівник туризму України" (2002), грамота Верховної Ради України (2009), "Орден Вранішнього Сонця" III ступеня (2012), грамота Міністерства закордонних справ Японії (2012).

БІЛОУСУ ВОЛОДИМИРУ ВАСИЛЬОВИЧУ – 70!

У 2017 р. виповнилось 70 років від дня народження Білоуса Володимира Васильовича – українського геодезиста, фотограмметриста, кандидата технічних наук, доцента кафедри геодезії та картографії Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

Народився 12 серпня 1947 р. у м. Києві.

Трудову діяльність розпочав у 1965 р. на посаді лаборанта в геодезичному підрозділі, із 1967 р. – лаборанта кафедри геодезії Науково-дослідного сектора Київського інженерно-будівельного інституту.

Закінчив Київський інженерно-будівельний інститут за спеціальністю "Геодезія" (1972) і до 1974 р. працював на посаді інженера кафедри геодезії інституту.

1974–1976 рр. – аспірант Київського інженерно-будівельного інституту.

1976–1981 рр. – молодший науковий співробітник Науково-дослідного сектора Київського державного університету ім. Т. Г. Шевченка на кафедрі геодезії і картографії.

Із 1981 р. продовжив навчання в аспірантурі Київського державного університету ім. Т. Г. Шевченка.

У 1985 р. із відзнакою закінчив вищі державні курси підвищення кваліфікації керівних, інженерно-технічних і наукових робітників ВГКПІ.

У 1989 р. у Львівському політехнічному інституті захистив кандидатську дисертацію "Вдосконалення методів і засобів крупномасштабних топографічних зйомок" зі спеціальності 05.24.02 "Аерокосмічні зйомки, фотограмметрія, фототопографія (науковий керівник – д-р техн. наук, проф. А. Г. Григоренко).

Із 1990 р. – асистент, а із 1992 р. – доцент кафедри геодезії та картографії Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

Читає нормативні та спецкурси: "Радіоелектронна геодезія", "Фотограмметрія", "Фототопографія", "Аерокосмічні зйомки", "Дистанційне зондування Землі".

Наукові інтереси: фотограмметрія, геодезія, радіоелектронна геодезія, охорона і збереження пам'яток архітектурної спадщини.

Автор близько 40 наукових праць, зокрема "Связь координат точек снимка и местности при панорамной фототодолитной съемке" (1988); "Фотограмметрія" (1989, співавтор); "Методичний посібник з навчальної топографічної практики для студентів географічного факультету та відділення військової підготовки" (1998, співавтор); "Радіоелектронна геодезія" (2000, співавтор), двох винаходів, зокрема "Спосіб отримання ізоліній рельєфу на фотознімку".

Нагороджений бронзовою медаллю ВДНГ СРСР за розробку і впровадження в серійне виробництво командного приладу аерофотознімання.

СТЕЦЬОКУ ВОЛОДИМИРУ ВАСИЛЬОВИЧУ – 70!

У 2017 р. виповнилось 70 років від дня народження Стецюка Володимира Васильовича – українського геоморфолога, геоєколога, доктора географічних наук, професора кафедри землезнавства та геоморфології Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

Народився 25 жовтня 1947 р. у м. Ізяславі на Хмельниччині.

1965–1966 рр. – лаборант Ізяславської школи-інтернату.

1966–1971 рр. – студент географічного факультету Київського державного університету ім. Т. Г. Шевченка.

1971–1975 рр. – інженер-геолог в інституті "Союзгазпроект" (м. Київ), проводив експедиційні дослідження у Західному і Східному Сибіру, на Кавказі, Карпатах та Білорусі.

1976–1987 рр. – старший інженер, молодший та старший науковий співробітник НДЧ географічного факультету Київського університету, відповідальний виконавець експедиційних досліджень у Північному Причорномор'ї, Степовому Криму, Європейському Заполяр'ї.

1983 р. захистив кандидатську дисертацію "Сучасні геоморфологічні процеси Північно-західного Причорномор'я та їх інженерно-геоморфологічна оцінка" за спеціальністю 11.00.04 "Геоморфологія та палеогеографія" (науковий керівник – канд. геогр. наук, доц. Е. Т. Палієнко).

1987–2001 рр. – доцент кафедри геоморфології та палеогеографії.

У 1999 р. в Інституті географії НАН України захистив докторську дисертацію "Сучасний рельєф і морфогенез морфокліматичної зони як екологічний фактор" за спеціальністю 11.00.04 "Геоморфологія та палеогеографія".

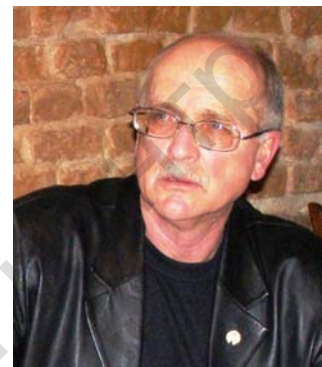
Із 2001 р. – професор кафедри геоморфології та палеогеографії.

Викладає курси: "Геоморфологія та палеогеографія", "Екологічна геоморфологія та охорона надр", "Пошукова геоморфологія", "Екологічна геоморфологія та урбоєкологія України", "Геолого-геоморфологічні пам'ятки України", "Природна та етнокультурна спадщина України". Багаторічний керівник геолого-геоморфологічної практики в Каневі.

Наукові інтереси: загальна, теоретична та соціальна геоморфологія, інженерна й екологічна геоморфологія, природне та етнокультурне середовище, дослідження поселень як екологічних систем.

Автор близько 200 наукових праць, зокрема 17-ти монографій: "Геология шельфа Украинской ССР", том 7, "Лиманы" (1984, співавтор), "Теоретико-методологічні основи екологічної геоморфології" (1997), "Теорія і практика еколого-геоморфологічних досліджень у морфокліматичних зонах" (1998), "Основи екологічної геоморфології" (2000, співавтор та загальна наукова редакція), "Київ як екологічна система: природа – людина – виробництво – екологія" (2001, співавтор та загальна наукова редакція), "Природні та етнокультурні феномени України" (2003, 2008, співавтор та загальна наукова редакція), "Екологічна геоморфологія та охорона надр" (2004, співавтор та загальна наукова редакція), "Екологічна геоморфологія України (теорія і практика регіональної екологічної геоморфології)", співавтор та загальна наукова редакція (2004), співавтор та загальна наукова редакція, "Пошана учителю" (2005, співавтор та загальна наукова редакція), "Основи геоморфології" (2005, співавтор), "Ізяславський край: природа – історія – людина" (2008, співавтор та загальна наукова редакція), "Геоморфологія: курс лекцій" (2008, співавтор та загальна наукова редакція), "Екологічна геоморфологія України" (2009, співавтор та загальна наукова редакція), "Рельєф України" (2010, співавтор та загальна наукова редакція), "Гуманітарні та ресурсні проблеми національної безпеки України" (2011, співавтор), "Природна та етнокультурна спадщина України" (2012, співавтор та загальна наукова редакція).

Член Міжнародної асоціації геоморфологів (IAG), Координаційної ради з вивчення ерозійних та руслових процесів при Московському державному університеті імені М. В. Ломоносова (Росія), академік Академії наук вищої освіти України, учасник IV з'їзду IAG у Болоньї (Італія).

ГРОДЗИНСЬКОМУ МИХАЙЛУ ДМИТРОВИЧУ – 60!

У 2017 р. виповнилось 60 років від дня народження Гродзинського Михайла Дмитровича – українського фізико-географа, члена-кореспондента НАН України, завідувача кафедри фізичної географії та геоєкології, доктора географічних наук, професора Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

Народився 11 липня 1957 р. у Києві.

У 1979 р. закінчив кафедру фізичної географії географічного факультету Київського державного університету ім. Т. Г. Шевченка за спеціальністю "Географія", кваліфікація "Географ. Фізико-географ. Викладач".

1979–1982 рр. – аспірант Київського університету ім. Т. Г. Шевченка.

У 1983 р. – захистив кандидатську дисертацію "Геосистеми західної частини Рівнинного Криму, їх динаміка і стійкість до зрошувальних меліорацій" за спеціальністю 11.00.01 "Фізична географія, геофізика та геохімія ландшафтів (науковий керівник – чл.-кор. АН УРСР, д-р геогр. наук О. М. Маринич).

1983–1988 рр. працював у лабораторії ландшафтної екології науково-дослідної частини географічного факультету, в якій пройшов шлях від молодшого наукового співробітника до старшого наукового співробітника, завідувача лабораторії.

Із 1989 р. – доцент кафедри фізичної географії.

У 1994 р. захистив докторську дисертацію "Принципи і методи оцінки стійкості геосистем до антропогенних навантажень" за спеціальністю 11.00.01 "Фізична географія, геофізика та геохімія ландшафтів".

Із 1995 р. – професор та завідувач кафедри фізичної географії та геоекології.

Читає курси: "Основи ландшафтної екології", "Геоекологічні засади раціонального природокористування", "Ландшафтне та біологічне різноманіття", "Теорія та методологія природничої географії"

Наукові інтереси: ландшафтна екологія, аналіз ландшафтних територіальних структур, кількісні методи аналізу ландшафтів.

Обґрунтував концепцію множинності форм стійкості ландшафтів та систему показників її кількісного оцінювання. Ним розроблені метод ландшафтно-екологічного прогнозування на основі матриць Маркова, методи визначення допустимих норм антропогенних навантажень на ландшафти, критерії та методи визначення ступеня критичності їх станів, оцінки ймовірності та втрат від екологічних ризиків.

Автор та співавтор понад 200 наукових праць, у тому числі монографій "Ландшафтно-екологічне обґрунтування меліоративного природокористування" (1993); "Стійкість геосистем до антропогенних навантажень" (1995), "Концепція, методи та критерії створення екомережі України" (2004), "Пізнання ландшафту": у 2-х томах (2005), "Географічні основи охорони навколишнього середовища" (2006), "Ніші ландшафтів України в просторі кліматичних факторів" (2008).

Автор та співавтор підручників та навчальних посібників, серед яких "Основи ландшафтної екології" (1993); "Заповідна справа в Україні" (2003), "Естетика ландшафту" (2005); "Ландшафтознавство" (2008), "Ландшафтна екологія" (2014).

Представляв уряд України на міжурядовій нараді Ради Європи з Ландшафтної конвенції, проводив дослідження в Кембриджському університеті (Велика Британія), в Університеті Дартмус (США), де також викладав курс з екологічних катастроф. Читав лекції в університетах Європи та США, Сеульському університеті (Республіка Корея).

У 2010 р. обраний членом-кореспондентом НАН України. Лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки (2015) за цикл робіт "Наукові основи збереження та відновлення біотичного і ландшафтного різноманіття України в умовах змін навколишнього середовища". Нагороджений Премією Ярослава Мудрого АН вищої школи України, премією імені Тараса Шевченка Київського національного університету імені Тараса Шевченка, відзнакою "Відмінник освіти України", дипломами зарубіжних наукових організацій.

Щиро вітаємо наших ювілярів зі святом! Зичимо їм міцного здоров'я, щастя, благополуччя, життєвих гарздів, творчого натхнення та нових наукових звершень. Хай вас підтримують та надихають рідні люди, розуміють та допомагають колеги, минають негарзди та непорозуміння. Хай доля збагачує вас життєвою мудрістю, енергією, натхненням та радістю сьогодення.

Колектив географічного факультету